

CHOLEWA (3) sb f

Prawdopodobnie o oraz e jasne (tak Cn).

sg I cholewą (2). ◇ pl A cholewy (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

*Górna część długiego buta lub cały but; calceus, caliga, ocrea, pero Cn (3) : á lkorę odrą ná cholewy/
á mięfo pśi zyedzą. RejZwierc 160.*

*Zwrot: »wziąć [= być bitym] cholewą« (1): Mieię fię nieboże/ byś nie wziął cholewą/ Ná rękę lewą.
KlonFlis G4.*

*Przen: W funkcji przezwiska: dureń (1) : Bo cię Cholewą będą zwąć párobcy Swoi y obcy. KlonFlis
H4v.*

Synonimy: bot, kurp, nogawica, obow, skornia, trzewik.

ZZa